

NECESITATEA STUDIERII APROFUNDATE A INFLUENȚEI IMUABILE A FACTORILOR MEDIULUI ASUPRA INFRACTORILOR JUVENILI

Carolina-Caleria PRETULA,
doctorandă, ULIM

SUMMARY

The essential in-depth study of the previous issue of the juvenile environment is a very immutable “criminological segment” for all times, both past and future as well. The issue of studying the medial influence of the juveniles within a society is the criminological segment – variable, which interacts from various causalities inspired from various actual social fields. The medial influence is the “free acquiescence”, “exercise”, self-contained “involving”, which intervene immediately and sometimes unacceptably, of the social environment from various social-medial spheres that interact either positively for some juveniles, or negatively for others. As a result of this mutual interaction of the medial-active relation of juveniles with the surrounding world can unfortunately be devastating and distinguished by a failed start of private life. The segment of medial influence of the socialization for the future generation represents a mean of continuous manifestation and constant search of finding brilliant things, which sometimes may lead to the destruction of the individual personality.

Keywords: factor, medial influence, juvenile, criminal phenomenon

REZUMAT

Aprofundarea studierii problematicii influenței mediului asupra infractorilor juvenili în cadrul unei societăți este un „segment criminologic” caracteristic pentru toate timpurile. Influența mediului reprezintă „consimțirea liberă”, „exercitarea”, „implicarea”, ce intervine imediat și uneori nedorit, a mediului înconjurător prin diverse sfere sociale, care acționează fie în mod pozitiv asupra unor tineri, fie într-un mod negativ asupra altora. Această interacționare reciprocă cu lumea înconjurătoare uneori poate fi, din păcate, devastatoare și marcată de un eșuarea vieții personale. Segmentul influenței mediului social pentru generația ce vine se manifestă prin căutarea permanentă a lucrurilor splendide, atractive, ceea ce uneori îi poate duce pe tineri spre distrugerea personalității individuale.

Cuvinte-cheie: factor, influența mediului, juvenil, fenomen infracțional

Introducere. Problematika studierii acțiunii factorilor mediului asupra infractorilor juvenili oglindește o formă de afirmare socială în cadrul socializării umane, impuse de cerințe și condiții zilnice ale vieții fiecăruia dintre noi. Factorii mediului au un impact semnificativ și variabil asupra fiecărui individ în parte, depinzând într-o mare măsură de mediile de socializare, cum ar fi domeniile educativ, cultural, social, profesional și economic. Toate acestea reprezintă componente cu influență profundă asupra tinerilor care încearcă din răspuțeri să evolueze, parcurgând zilnic anumite trepte spre viitorul râvnit, dar care uneori eșuează inconștient prin multitudinea faptelor infracționale săvârșite, alunecând astfel pe calea criminalității.

Discuții. Cercetătorul autohton Gheorghe Gladchi își expune opinia asupra socializării, integrării sociale a personalității infracționale, afir-

mînd că formarea personalității este un proces interacționist. Nu trebuie supraestimat sau subestimat rolul factorilor exogeni și endogeni în formarea personalității. Este necesar să acordăm valoare egală celor două categorii de factori, fiecare avînd importanța lor în orientarea antisocială a personalității infractorului. Socializarea negativă diferă de socializarea pozitivă prin conținutul informațiilor receptate și valoarea acordată acestora de către subiect. În cadrul procesului de socializare negativă, subiectul asimilează cu preponderență informațiile perturbante (a tulbura dezvoltarea normală, a provoca dezordine), care îi parvin din mediul social. Din acest punct de vedere, atenția criminologiei s-a îndreptat mai ales asupra familiei, școlii, microgrupurilor și locului de muncă ca niște componente ale mediului psihosocial ce exercită o influență deosebită asupra formării personalității individului [4, p. 238].

Ne raliem opiniei date, deoarece este dificil de diferențiat cărei categorii de factori – exogeni sau endogeni – le revine un rol mai important în determinarea personalității infracționale. Ambele categorii au o semnificație determinabilă în formarea unei personalități.

Deducem astfel, din afirmațiile enunțate mai sus, că ambele categorii de factori pot duce la orientări antisociale, amurale ale personalității infracționale, care perturbază atât personalitatea proprie, a celor apropiați, cît și starea normală a mediului social. Ca urmare a evaluării acestor factori, se observă că, în procesul socializării umane, se accentuează dereglările în cadrul unei societăți sănătoase din punct de vedere intelectual, moral, educativ și cultural. O importanță deosebită pentru subiectul de drept, care intervine în cadrul jurisdicțional-juridic, o are aprobarea personală, acceptarea săvîșirii unor fapte, care se

încadrează zilnic în propriul mediu social. Tinerii, în cazul nerealizării diferențierilor fenomenologice în parcursul vieții, se dedau frecvent la săvârșirea diverselor delictе, care intervin din cauza neajutorării lor fie din partea familiei, fie din partea școlii, fie din cauza mediului social în care interacționează zilnic, precum și din lipsa totală sau parțială a valorilor morale. Este de ajuns să fie acceptat măcar un fenomen din cele nominalizate, pentru a ajunge la un final distrugător de personalitate. Situația dată apare frecvent din lipsa comunicării în relațiile părinte – copil, profesor – elev, mediu – tînăr.

Imitația comportamentelor nefavorabile de asemenea are un rol negativ pentru dezvoltarea armonioasă într-un mediu social benefic, pentru un viitor luminos. Astfel, considerăm că, în procesul de formare a unei personalități, este important fiecare moment, fapt sau acțiune care intervine zilnic: ce aude copilul, ce vede, mediul în care crește, căldura ambilor părinți, relațiile dintre părinți, atitudinea pedagogilor, a colegilor față de copil etc. Criminologii români Doru Luminos și Vasile Popa menționează: acestor considerații despre interacțiunea factorilor criminogenezelor societății contemporane le urmează studiul factorilor criminogeni exogeni, apoi examenul factorilor criminogeni endogeni, pe terenul cărora apare și se manifestă criminalitatea și consecințele sale dăunătoare.

Factorii cosmo-telurici, socio-economici, cultural-educativi, tradiționali, alcoolismul și alte vicii reprezintă cadrul general al premiselor criminogenezei exogene, care se află la originile criminalității societății contemporane [6, p. 214]. Susținem opinia autorilor, menționînd că multitudinea acestor factori criminogeni reprezintă baza infraționalismului actual, dar să nu uităm și de trăsăturile personalității infractorului. După părerea mea, cei

mai importanți sînt factorii cultural-educativi și cei socio-economici. Cele mai valorificate și studiate componente, atît în mediul psihosocial, cît și al criminologiei în general, sînt: familia, școala și locul de muncă. Determinarea esenței acestor factori are o importanță majoră pentru analiza detaliată a comportamentului infrațional, a cauzelor săvîrșirii infracțiunilor, a impulsurilor ce duc la acțiuni ilegale, destabilizînd desfășurarea normală a vieții membrilor unei societăți sănătoase.

Factorii cultural-educativi și socio-economici pot avea un impact negativ în cadrul societății din cauza insuficienței vigilenței din partea familiei, apoi din sistemul educațional și finalizînd cu cadrul socio-economic. Confirmăm amplificarea acțiunii acestor factori în societatea noastră, din cauza lipsei de grijă a statului față de soarta și viitorul tinerilor, care sînt disperați de situația actuală. E necesară asigurarea locurilor de muncă, a unui trai decent, pentru a nu induce destrămarea familiilor prin plecarea unuia sau a ambilor părinți peste hotarele țării, copiii rămînînd doar cu un părinte sau în grija bunicilor.

Autorul autohton Igor Ciobanu susține că socializarea este un proces de însușire și interiorizare a normelor și valorilor sociale, a modelelor de comportament de către individul uman, care devine membru al unei comunități sau al unui grup social. Deci, socializarea este condiția primordială în formarea și afirmarea personalității. Mecanismele socializării sînt: *modelarea, învățarea, controlul social* [3, p. 231]. Susținem opinia autorului și sîntem de acord cu definirea oglindită în lucrarea sa. Într-adevăr, socializarea reprezintă un proces de cunoaștere și sesizare a diferitelor aspecte, modele comportamentale umane și autocontrolul individual asupra multiplelor aptitudini percepute personal în lumea virtuală, ca

mai apoi să fie realizate în mediul social. Însă deseori regăsirea personală în cadrul socializării eșuează pentru unii indivizi, din cauza factorilor ambiantali.

Cercetătorul român Tudor Amza afirmă că E. Ferri a fost unul dintre primii criminologi care a evidențiat faptul că mediul poate influența într-o foarte mare măsură criminalitatea. Unele teorii criminologice susțin că acțiunile delincvențiale provocate sau favorizate de mediu se produc sub formă de tulburări de socializare [1, p. 214]. Sîntem de acord întru totul cu această opinie. Delincvența, de obicei, apare ca o formă de manifestare și de întrunire cumulativă a tuturor acțiunilor săvîrșite drept rezultat al unei socializări neadecvate, atribuite unui comportament neadecvat. Delincvența apare ca fenomen distrugător în rîndul indivizilor care încearcă cu forțele proprii să deslușească răul de bine, care doresc din răspuțeri să ajungă ușor și prin orice mijloace la un înalt nivel de trai. Satisfacerea nevoilor cotidiene de multe ori poate conduce spre un final distrugător de personalitate, deoarece se utilizează mijloace și acțiuni care contravin legii și sînt amorale pentru o societate sănătoasă.

Conform *Noului dicționar explicativ al limbii române*, mediul este: 1) Ansamblu de factori, de obiecte materiale și de condiții fizice, care înconjoară și influențează organismele. 2) Spațiu material în care se află un corp sau în care se desfășoară un fenomen fizic. 3) Ansamblu de condiții externe în care trăiește și se dezvoltă un individ uman. 4) Ansamblu de circumstanțe materiale sau morale; ambianță care înconjoară o persoană; anturaj; climat; cadru. Cerințele de socializare reprezintă condițiile sociale de integrare, de acomodare permanentă la modernizările evolutive din cadrul societății. Prin urmare, socializarea este un proces în con-

tinuă derulare în timp, care conține în sine cerințe neimpuse de nimeni, dar care persistă mereu în societate. De aceea, apar dificultăți pentru cei care nu sînt susținuți de cei apropiați, de instituțiile de instruire sau de autoritățile statale, ceea ce duce, în fine, spre o socializare infrațională.

Autorul român Ioan Iacobuță afirmă că sociologia, pedagogia consideră că mediul socioprofesional are un rol important în formarea personalității. În general, profesia este locul unde procesul de școlarizare ia sfîrșit. De aceea, s-a format convingerea potrivit căreia orice eșec profesional poate deveni o cauză de dezechilibru pentru indivizii slabi, însă reușita profesională depinde de foarte mulți factori, precum: gradul de pregătire profesională, alegerea corectă a profesiei, aptitudinile personale, capacitatea de adaptare la regimul de disciplină și efort etc. [5, p. 175]. Ne raliem afirmațiilor enunțate, menționînd că, după absolvirea facultății, au importanță majoră stabilitatea și punerea unei baze social-profesionale, astfel încît studiile obținute să fie aplicate în experiențe reale, într-un mediu real.

Orice eșec în realizarea personală la o vîrstă fragedă și sensibilă poate influența negativ drumul spre un viitor strălucit. Implicarea autorităților statale în privința creării locurilor de muncă de asemenea joacă un rol important în constituirea personalității umane și în menținerea unui echilibru economic în viața societății. Contează foarte mult și gradul de pregătire profesională al unei persoane pentru a ține piept cerințelor contemporane și programului de muncă la care va fi supus. Toți acești factori de socializare a individului uman trebuie să corelezeși cu calitățile, aptitudinile și deprinderile personale, de care va avea nevoie adolescentul.

Problemele enunțate trebuie

soluționate începînd de la o vîrstă fragedă, sub controlul și cu susținerea părinților, cu implicarea diferitor instituții, prin programe, strategii de control etc. Autorul rus Г. Г. Шиханцов, referindu-se la factorii sociali, susține următoarele: divizarea infractorilor în funcție de apartenența lor la diferite grupuri sociale ne arată că muncitorii constituie o parte destul de constantă, egală cu aproximativ 50%. În comparație cu aceasta, cotele altor grupuri sociale sînt mai mici. Dominarea în rîndurile infractorilor a muncitorilor ocupați constant sau pentru o perioadă îndelungată cu munca fizică istovitoare se lămurește nu atît prin faptul apartenenței cetățeanului la o oarecare grupă socială, cît altor factori auxiliari, ca, de exemplu, nivelul scăzut de cultură și studii, cercul restrîns și deformat al intereselor și necesităților.

Caracterizînd personalitatea infractorilor conform apartenenței sociale și tipului ocupației, menționăm tendința de creștere a numărului acestora în contingentul de persoane fără ocupație și fără surse de venit constante [7, p. 93]. Susținem părerea autorului rus, considerînd apartenența socială un factor esențial al socializării, deoarece de mediul în care a crescut, de alegerea efectuată de către o persoană depinde în mare parte soarta ei de mai departe.

Din spusele autorului rus putem deduce că nivelul de cultură și de studii de asemenea joacă un rol foarte important în viața individului. Nivelul scăzut de inteligență se răsfrînge semnificativ asupra unei socializări reușite. Existența factorilor auxiliari, la prima vedere, nu pare a fi esențială pentru buna desfășurare a unei socializări, dar considerăm că este necesar de acordat atenție inteligenței, studiilor și nu în ultimul rînd manifestării pozitive și reușite în cadrul socializării. Există tendința de creștere a numărului infractorilor în rîndul persoanelor care nu dispun

de un loc de muncă stabil, adică fără o poziție socială benefică din cauza lipsei unor venituri constante. Pentru a avea un rol satisfăcător în societate, este necesar de acordat atenție faptului cum ne creștem copiii, adică viitorul nostru, care trebuie să ne reprezinte mai apoi și să construiască o societate mai bună.

Dar nu trebuie să uităm că uneori, din cauza unei alegeri incorecte de integrare într-un grup social sau în funcție de preferințele proprii nefaste de aderare la un grup social, o persoană poate să-și rateze viitorul prosper. Autorul autohton Octavian Bejan afirmă că cunoștințele științifice pătrund și sînt utilizate la toate nivelurile, în diverse direcții și de manieră diferită. De altfel, știința s-a constituit într-o componentă socială majoră cu impact deosebit, extraordinar în orice sferă de manifestare a vieții sociale. Astfel, putem vorbi despre un veritabil sistem de asigurare științifică a vieții sociale, alcătuit din trei componente principale – obținere, transmitere și aplicare a cunoștințelor științifice în viața curentă a societății [2, p. 14].

Susținem pe deplin poziția autorului, care pune un accent deosebit pe sistemul de asigurare științifică. Este subliniată importanța domeniului științific în fiecare societate, stat, deoarece acesta reflectă epoca istorică, începînd din timpurile străvechi și pînă astăzi. Într-adevăr, *obținerea* cunoștințelor și acumularea informațiilor sînt utile pentru dezvoltarea personală. Acumularea noțiunilor științifice ar fi de dorit să se efectueze conștient de către fiecare ființă umană, începînd de la o vîrstă fragedă sub îndrumarea părinților, educatorilor, pedagogilor. Se va opta pentru îmbogățirea cunoștințelor, pentru însușirea unor valori esențiale prin exemple frumoase, prin dezvoltarea unor trăsături pozitive fie primite ereditar, fie datorite afectiv printr-o educație corectă. Totodată,

este necesară îmbinarea multiplelor forme educaționale, a diferitor tehnici de instruire școlară și profesională.

Cea de-a doua componentă esențială din cadrul sistemului științific – *transmiterea* – înseamnă exprimarea prin comportamentul individului uman a trăirilor sale, a atitudinilor și exteriorizarea lumii interioare.

A treia componentă a sistemului științific – *aplicarea* cunoștințelor științifice – redă într-o formă concretă, clară exprimarea individuală în cadrul socializării umane, prin diverse mijloace de activitate profesională, prin rezultate reale. Aplicarea științifică reprezintă un indicator de realizare profesională, care încununează eficient viața socială a persoanei.

Concluzii. Așadar, factorii ambiențiali influențează semnificativ asupra tinerilor, având impact în toate sferile sociale. Este necesară implementarea cu grijă a diverselor metode și tehnici de aprobare sistematică a formelor de comportament atât în cadrul familial, cât și în cadrul instituțiilor de învățământ.

Coordonator științific:

Oxana ROTARI,

doctor, conferențiar universitar

Referințe bibliografice

1. Amza T. *Criminologie teoretică. Teorii reprezentative și politică criminologică*. București, 2000, 214 p.
2. Bejan O. *Realizarea cercetărilor criminologice teoretice*. Chișinău, 2009, 14 p.
3. Ciobanu I. *Criminologie* (vol. II). Chișinău, 2004, 125 p.
4. Gladchi Gh. *Criminologie generală*. Chișinău, 2001, 238 p.
5. Iacobuță I. *Criminologie*. Iași, 2002, 175 p.
6. Luminosu D., Popa V. *Criminologie (texte alese)*. Timișoara, 1995, 214 p.
7. Шиханцов Г. Г. *Криминология*. Москва, 2001, 93 с.

ANALIZA INVESTIGAȚIILOR ȘTIINȚIFICE ÎN MATERIA INSTITUȚIEI ÎNSTRĂINĂRII BUNURILOR CU CONDIȚIA ÎNTREȚINERII PE VIAȚĂ ÎN DOCTRINA REPUBLICII MOLDOVA ȘI A ALTOR STATE

Angela TĂLĂMBUȚĂ,
magistru în drept, doctorandă

SUMMARY

Due to the fast development of society, we find that the doctrine is more concerned with legislative prospects than theoretical approaches of time, so we conclude that the institution of property alienation provided maintenance for life remains an area we explored theoretical science. The main issues addressed by the legal literature, is reduced to approach the concept of the contract, its characters, participating subjects, their rights and obligations. None of the studies addressed content does not present a systematic and detailed theory of alienation Institution goods provided maintenance for life. Property Alienation Contract on condition of lifetime maintenance is one of the unnamed contracts very common in current practice. The law does not provide legal framework so the autonomy of the parties is very high. The parties have the freedom and the duty to elaborate a highly detailed agreement like for named contracts. Therefore, they are free to determine the rules governing it, otherwise there will be applied as many principles of material obligations that exist.

Keywords: analysis, institution alienation goods provided maintenance for life, doctrine

REZUMAT

Datorită dezvoltării rapide a societății, constatăm că doctrina este preocupată mai mult de perspectivele legislative decât de abordările teoretice de moment, de aceea constatăm că instituția înstrăinării bunurilor cu condiția întreținerii pe viață rămâne a fi un domeniu puțin explorat din punct de vedere teoretico-științific. Principalele probleme care sînt oglindite de literatura juridică se reduc la abordarea noțiunii de *contract*, la caracterele acestuia, subiectele participante, drepturile și obligațiile acestora. Niciunul dintre studiile abordate nu prezintă un conținut teoretic sistematizat și detaliat privind instituția înstrăinării bunurilor cu condiția întreținerii pe viață.

Cuvinte-cheie: analiză, instituția înstrăinării bunurilor cu condiția întreținerii pe viață, doctrină

Introducere. În literatura de specialitate autohtonă nu se acordă atenția necesară aspectelor teoretice și practice ale instituției înstrăinării bunurilor cu condiția întreținerii pe viață. Publicațiile se referă mai mult la contractul înstrăinării bunurilor cu condiția întreținerii pe viață.

Pornind de la cunoștințele dreptului civil, cumulîndu-le cu cunoștințele formulate în procesul studierii cercetărilor existen-

te în acest domeniu, analizînd cadrul legislativ național și cel internațional, ne propunem drept sarcină prezentarea unei abordări teoretico-practice specifice instituției înstrăinării bunurilor cu condiția întreținerii pe viață, care ar determina dimensiunea juridică a acestei instituții.

Materiale și metode aplicate. La realizarea studiului au fost aplicate metodele: analiza, sinteza, comparația, investigația științifică.